

סד:

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

עין משפט
גו מצוה

נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים
מאי עקבא לא אלימא טומאת התהום לביטור מתיב רבא
ירד ליבנה טמומאת מת טמא שחוקת טמא טמא. אלמא היכא
לדמחוק בטומאתו לא מטהרין בטומאת התהום: אמר ר' יוחנן
מוריא לך בניור דמחור תגלחת.

פי' תגלחת טומאה ומתני איירי
היכא דמחור תגלחת שהרי אף טבילה
הוא מחוסר שהרי הוא ירד לטבול
ויי'ש תגלחת שאתריה ורב המנונא
מיי'ש נשביעי אמר שחוקת טמא טמא
דמחוסר הערב שמש כהני לא קרינן
ליה בחוקת טמא דמפרס ואילן: אי"ל
אף אלא מיריעא ולא נזיר ועושה
פסח דלא מחוסר ולא לטול. כלומר
ואחרי שטבל ואחר שגילח: אמר ליה
אנני והא מחוסר הערב שמש אי"ל
ולא חטוי טמא: תוך מלאת. שחוקת טמא טמא
מלאת תבאי תוך מלאת לא תבאי.
האי יום מלאת לאו דוקא אלא
כלומר חזרה וילדה יום פ"א תבאי
ב' קרבנות: תוך מלאת. שחוקת טמא טמא
שנית תוך ימי לידה ראשונה לא
תבאי רק קרבן א': יכול לא תבאי על
לידה שלפני מלאת אלא תבאי על
לידה של אחר מלאת. כגון שילדה
ביום שני יום פ"א ללידה ראשונה
וחזרה וילדה ביום ס"ד ללידה שנייה

אמר רב המנונא נזיר ועושה פסח שהלכו
בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים מ"ט
דלא אלימא טומאת התהום לביטור מתיב
רבא ירד ליבנה טמומאת המת טמא שחוקת
טמא טמא שחוקת טמא טמא מוריא
לך בניור שמחוסר תגלחת א"ל רבא אף אנא
מוריא לך ב'עושה פסח דלא מחוסר ולא
כלום א"ל אבוי והא מחוסר הערב שמש א"ל
שימושא מביילא ערבא ואף אבוי הדר ביה
דתבאי יום מלאת תבאי תוך מלאת לא תבאי
יכול לא תבאי על לידה שלפני מלאת אבל
תבאי על לידה שלאחר מלאת ותיפטר משתייהן
ת"ל ויבמלאת ימי טהרה ביום מלאת תבאי
תוך מלאת לא תבאי אמר רב כהנא שאני
הכא דמחוסר קרבן התם נמי מחוסר הערב
שמש ש"א אבוי שימושא מביילא מושכב
מרתני' ו'המוצא מת ב'בתולה מושכב
כדרכו נטולו ואת תפוסתו שנים נטולין ואת
תפוסתו מצא שלשה אם יש בין זה לזה מדר'
אמות ועד שמונה הרי זו שכונת קברות
בורק

כלום דמי: ואף אבוי דרד ביה. ו'דלמחר הערב שמש לאו חסרון
הוא דשימאש מילתא ערבא: אמר ר' יוחנן ויבמלאת ימי טהרה לכן או
לבא דמי' ו'המוצא מביילא ערבא: אמר ר' יוחנן ויבמלאת ימי טהרה לכן או
לבינו ביום ארבעים ואחד לזכר ויום פ"א לנקבה תבאי שמי קרבנות
אכל על אמות שילדה בתוך מלאת לא תבאי דלמחר קרא זאת תורת
היולדת ויקרא יין המורה ריבאה על כמה ולדות שיש לה בתוך ימי לידה
שמביאה קרבן א': ואכולת בקדשים ויחין ויבאזיר עליה מוצב: יכול
לא תבאי א"ל אכל תבאי על שלאחר מלאת. שמש ילדה נקבה בתוך
שמונים יום ו'ולאחר שעברו פ' דראשונה חזרה וילדה נקבה בתוך
שמונים של שנה יכול שמביאה קרבן על הראשונה ועל השלישית
לפי שהיא לאחרי מלאת של ראשונה: פ"ל ובמלאת פ' דראשונה כל זמן
שילדה ביום מלאת בשנה שראיה להביא על הקרבן תמחין זמן
על שחיהו אכל תוך מלאת לא תבאי וזו הוהיל והיא בתוך מלאת של
שנה לא תבאי: אמר רב כהנא. כלומר ואמר רב כהנא עלה
דהיאש שאני הכא בלידה ו'דלאחר מלאת מ"ט לא תבאי לא תבאי
עלה קרבן שמש דמחוסר קרבן דכל מדר' וזאת דמחוסר לא תבאי
בשעה שאינה ראויה להביא זה קרבן. ומתבין עלה דהיאש התם
נמי ביום מלאת לפ"א אמאי מיימא קרבן הא מחוסר הערב שמש
שהרי היא לריכה להיות חוזרת ויולדת ביום אע"פ שכבר עללה
לנפוק י"ד ומתחיל לידה כדי להמירה לאכול בקדשים כדמתן במתקם
הגינה בפרק קודש ד' (דף כ"א). שהאונן והמחוסר כפורים
לריכין טבילה לקודש וריכין הערב שמש דהיינו טבול יום ארוך
שארע"פ שטבלה לטוף א"ל אינה אכולת בקדשים עד סוף פ"א וריכה
הערב שמש: אמר ר' אבהו. היך חסרון דמיעל לבייחא לאו שמיה
חסרון דשימאש מילתא ערבא והוי על שנה הראשונה שילדה על קרבן
מש"ה אמר דביום מלאת תבאי. והא מילתא דלחיי ורב כהנא לא
שמיעא לן היכא אימת: מרתני' סמואל מס מושכב כדרכו א.
ולאן יושב ולא רחשו בין ירכותיו ולא הרוג: נטולו ואם ספוסמו.
ומתפס לנקוס אחר ואינו מושג שיש כלן במקום הזה שום מת אחר
ומותר לו להלך כ"מ וכן אם מלא שנים אכל אם מלא שלשה אם יש
בין זה לזה מרחש ועד ח' אם יש בין ראשון ו'שני מתחילת ארבע לטוף
ארבע דהיינו לרחוב המערה או שהן מושכבין בתוך שמונה איסרת ארוך
המערה שאלפת בתחילת אחד והשלישי כפוף ח' דהכי קא מוקיע לה
אלינא דרבנן ור"ש בפי' המוכר פירות (ב"ב קנ"ג). ה"ו שכונת קברות.
וקטו תקומן ואע"פ שאין שם כדאי כדבגרי' התם שפסח לתוכו וכו' וכו'
שכונתין מיקן לאורך המערה דליתרמי' איתרמי' דלא הספיקו לקבורם
אלא הללו [שחם] ממים והואיל וזו שכונת קברות ר' למוש נעש כאן
שמי שמרות אחת מכאן ואחת מכאן וזאת דמלאת שיהא שם על שש:

מסורת הש"ס
(א) פסחים (ב) (ג) כ"ב דף
קל: אהלתי שפ"ו מ"ג
(ד) נבאלתה סנה המיט
שטוסת מהר"ם ממח
חיתת מחלוקת (ד) ו' נבאלתה
שמשניות וכן נבאלת אהל
המסורה וכן נבאלת מהר"ם
הס"ד ופי' מ"ט, מ"ג, כ"ב
השאר, (ו) נ"י א"ת ראשונה
בין ללידה שנייה וכו'
(ז) ועי' מ"ט מנייה כ"ד ד"ה
האונן, (ח) נ"י א"ת מ"י
אהל,

תורה אור השלם
1. ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת מתיב כהן
בן שנתו לעלה וכן וינה
או חר לחטאת אל פסח
אהל מועד אל הבקר.
ויקרא י"ב ו

הגהות הרוספות
1. ג"ל א"ל. 2. ג"ל אף
3. ג"ל מ"ל מלאת כהן
ימי טהרה ביום מלאת כהן
תוך מלאת לא תבאי. דכל
4. ג"ל א"ל. 5. ג"ל
6. חיתת מהר"ם ממח
7. ג"ל ב' לנעם
8. ג"ל שנים מן
למכה כפי טעמן.

מוסף רש"י
המוצא מת בתחילה.
שלא נדע עד מתיב שיה
כלן מת. י' מ"ו טעם שיש
כלן ואחר כך מלא שש
אחרים תהיה שלא היו
דשיין לא היו שפסח קרבן
לעילת מוקפת. אלא טעמן
ואת תפוסתן עד שישו
שגלס ודשיין או שגלס
תהיה (ועי' ב"ב ט"א
י"ט באור כל המשנה
בארכה).

פי' הרא"ש (המשך)
לשניה שהיא אחר מלאת
הראשונה והי' יכול
לא תבאי על לידה שלפני
מלאת לאישון אבל תבאי
על לידה שלאחר מלאת
לאישון אפי' שהוא תוך
מלאת לשני: ח"ל ובמלאת
דבשפט דוקא יום מלאת
על אכל על תוך
מלאת לא תבאי והוא נמי
תוך מלאת של השני הוא.
ופי' זכריותו מליצי הוא
וי' ורבנן דהניא התם
ר"י אומר מביאה על
הראשונה ואינה מביאה
על השני מביאה על
השלישית ואינה מביאה
על הרביעית והך ברייתא
דרבנן כ"י ידוהו: אמר רב
כהנא שאני הא דמחוסר
קרבן: כלומר כ"י ששם
אינה מביאה על השלישית
הואיל והוה אחר מלאת של
ראשון וקאמר רב כהנא
פסוח שלא הניח השנה
שחולק להביא קרבן על
הראשון הלך הוי בתוך
מלאת לאישון: התם נמי
הא מחוסר הערב שמש
מחוסר המכות מים פ"א
קרי'ל מביאה ב' קרבנות
דאף אור להביא קרבן
מתיב בה ב' קרבנות
ואסאי הא מחוסר הערב
שמש. חיתת מאי הערב
שמש שייך כהא הוהיל
היא שובלת אחר שבועיים
ונקראת שובלת יום ארוך
ואסורה בתרומה עד אור
וערב שש ואינה מביאה

פ"א אבוי מתיב מידו בתר טבילה: איל אבוי מחוסר הערב שמש והיינו רבותיה רוב
(כונא) [המנונא] דאפי' קרי ביה חוקת טהור טהור והיינו רבא דאין לו רבואה שמשא סמילא ערבא. כן ג"ל לקיים
ניחת הפסחים כי ראויים שמקילה כל המפרישים ואף אבוי הרי ביה. מהאי דקאמר מחוסר הערב שמש דהניא יום פ"א
מביא. פי' יולדת נקבה ששליה יום פ"א מביא ב' קרבנות: תוך מלאת לא תבאי אם הפילה תוך פ"א לא תבאי כדורש'
בבב' נדה (דף ק"ו) וזאת תורת היולדת מילכר מביאה קרבן א' על לידתה ויבא קרבן א' על לידה שלאחר
מלאת תבאי תחת: יכול לא תבאי על לידה שלפני מלאת מביאה אלא קרבן א' על לידה של תוך מלאת:
אלא תבאי על לידה שלאחר מלאת. כגון שילדה נקבה והפילה נקבה אחרת תוך פ' וחזרו והפילה אלו שלישית תוך פ'
(ב) דברי רבתי אפי' מתיב ואלו דמי' נעל כדברי ר' יעשי

שחיהו תוך מלאת של לידה שנייה ולאחר מלאת של לידה ראשונה:
ת"ל ביום מלאת' דכל תוך מלאת בין ללידה פ' שניה הנפטרת בקרבן
ש'ל כיום מלאת' אינה מביאה אלא קרבן אחד: ואמר ר' כהנא היינו
טעמא דמחוסר קרבן. כלומר משום הכי מיפטר'א בקרבן אחד לפי
של לידה ראשונה דככל קדש לא תגע ולא תמקדש לא תגע על
מלאת ימי טהרה והואיל וילדה שנית לא חולל בלידה קרבן על
ראשונה עד מלאת לידה שנייה והואיל ולא הספיקה למלאת לידה
התם נמי מחוסר הערב שמש. כמו והיינו זה התם בלידה
שמש מלאת אמאי תבאי קרבן ללידה שנייה הא מחוסר
הערב שמש שחיהו מן ימי עלסקין באשה שנה טבלה לטוף שבעים
כל עיקר הרי אף לאחר שמונים אינה ראויה להביא קרבן לידה
ראשונה ופ"א מביאה קרבן על לידה שלאחר מלאת: אמר ר' אבהו
שימושא מביילא ערבא. כלומר לא מביאה קרבן הערב שמש
חשבו תמחין שפ"א מביאה לנפיו וכדו' לטבול אלא ה' טבילה שמש
שאינו צידו לא קהשיב חסרון דשימאש מילתא ערבא ואיך דמפרשי
האי דמיפטר'א הערב שמש שטבילה דרבנן בנפוק ופי' דלמחר
בפרק זמור בקודש (הגינה דף ק"א). ולא הניח'א חזק דמדאורייתא
אמר'י' וזו הא לא נעי הערב שמש דקמי' דמחוסר קרבן כפורים
לרין טבילה לקודש והתם דייק טבילה און הערב שמש לא אמילי
אחרינא: בתחילה. שלא נדע לו כי קבור שם בקבר:
כדרכו. גמ' מפרש אמאי נקטי' נזבולין. והי' דקבר
הידוע אמרין בפרק גמרי הדין (פגדורין דף מ"ז). אסור
לפנותו התם הוא דוקא שבעוד על לדעת ששאר'י קבור שם אכל
בנמלא אמרין התם מותר לטבול מאחר שלא נדע הקבר לבני
אדם נכון לומר כי לאקראי נקבר שם: ה'פוסתו. מ' גמ':
קבריה. כלומר דליגלוי מילתא כיון דמשכח'א מלאת כי
בית הקברות היה שם ולכן אסור לטבול ולפנותו גם לרין לנדוק
הימנו ולהלן עשרים אמה כי בודאי בבית הקברות היה שם ורגילים
היו לקבור בנערות כדאמר'י' בשליה המוכר פירות והתם מפורש
לפי' לישנא דהיא' מנא סבר דתוסה של כפוף ד' אמות על שמונה
כ"ש דביריתא והך שלשה לאו תוך ארבע אמות אשכחינהו כדמוכח
התם דמוכח הכון אמה ויני תוך לכוך אמה ותי' אמה מקום פניו
קמון לכותל המערה לפני כמליס הרי תוך ד' אמות על שש כפוף
דוקאמר דמארבע עד שמונה הכי קאמר שלשה מונחין שני כפוף
הראוי לקבור שלשה ממים בנמעה שרבוה ד' אמות וארכה
שמונה אמות מהן' לרחבה שני כופין והשלישי לא יהיה מרוחק
יותר מן א'אמה ותי' שכן המשפט המערה שרבוה ארבעה וארכה
שלשה כופין דהא לימא דפרשיש'ת: מארבע אמות עד שמונה. ל"ג

לפי' אור החיים שילה. וי"ל מי לא עסקי' שאחרה טבילה עד יום פ"א ונזיר או וערב שמש ואינה מביאה
כדפרשה עד למחר ואפי' קרי'ל דכל ענין לא הפילה יום פ"א מביאה ב' קרבנות ואע"ג דמחוסר הערב שמש ומשני
אבוי דמחוסר מביאה ולא מקרי חסרון וכיון שמה מחוסר הערב שמש לא מקרי חסרון גם כן שאינה יכולה
להביא קרבנות טבילה עד למחר לא הוי חסרון לילדה לא הוי מחוסר יום מידו דהוה אפסלה אור לפי' א"ל כה"א וא'
הייש' לך ע"כ פלוג כוס' פ"א שאם הפילה קודם שטבלה מחוסר מנייה היא ו'מביאה קרבן א' והה"נ אחר שטבלה
אליה מחוסר הערב שמש דלא פלוג דמתוך דמחוסר טבילה לא מקרי מחוסר שמש כיון כדבריה לטבול מידו דהוה
אליה אחר מלאת קודם שהיא קרבנותיה. דכיון דריכה להביא יום ראשון ואלו כדב' שמש דכי
נמי טבלה קודם צריך לטבול שנית יום פ"א כהרון בבסי' הגינה פ' חומר בקודש אונן ומחוסר כפורים צריך טבילה

לפי' אור החיים שילה. וי"ל מי לא עסקי' שאחרה טבילה עד יום פ"א ונזיר או וערב שמש ואינה מביאה
כדפרשה עד למחר ואפי' קרי'ל דכל ענין לא הפילה יום פ"א מביאה ב' קרבנות ואע"ג דמחוסר הערב שמש ומשני
אבוי דמחוסר מביאה ולא מקרי חסרון וכיון שמה מחוסר הערב שמש לא מקרי חסרון גם כן שאינה יכולה
להביא קרבנות טבילה עד למחר לא הוי חסרון לילדה לא הוי מחוסר יום מידו דהוה אפסלה אור לפי' א"ל כה"א וא'
הייש' לך ע"כ פלוג כוס' פ"א שאם הפילה קודם שטבלה מחוסר מנייה היא ו'מביאה קרבן א' והה"נ אחר שטבלה
אליה מחוסר הערב שמש דלא פלוג דמתוך דמחוסר טבילה לא מקרי מחוסר שמש כיון כדבריה לטבול מידו דהוה
אליה אחר מלאת קודם שהיא קרבנותיה. דכיון דריכה להביא יום ראשון ואלו כדב' שמש דכי
נמי טבלה קודם צריך לטבול שנית יום פ"א כהרון בבסי' הגינה פ' חומר בקודש אונן ומחוסר כפורים צריך טבילה